

L'independentisme creix poc en tres anys però segueix mobilitzat

?Només Palafrugell va registrar l'1-O un lleuger augment dels partidaris de la separació comparat amb el 9-N i el 27-S entre els grans municipis ?Pau Canaleta manté que el comportament sobiranista no ha canviat i s'hi han incorporat alguns "comuns"

Una comparativa amb pines, però necessària: el vot independentista a les comarques gironines no augmenta des del 2014. Amb cens universal, col·legis electorals que no són els habituals, urnes requisades, errors informàtics, interrupcions en la votació, recomptes secrets... Partint d'aquesta base, fer un exercici d'extrapolació a altres convocatòries per explicar amb dades i no amb sentiments quina ha estat l'evolució del moviment independentista des del 9 de novembre de 2014, quan es va celebrar una consulta popular que també havia estat prohibida.

La Generalitat va donar per bons diumenge a la nit 2.020.144 vots favorables a la independència a tot Catalunya [catalunya]. Això significa uns mica més de 70.000 sufragis més que els 1.957.348 vots que van sumar el 27 de setembre de 2015 les candidatures de Junts Pel Sí i la CUP en les eleccions plebiscitàries. També sumen més suports que els 1.897.274 que es van comptabilitzar en la consulta del 9 de novembre de 2014.

Perquè s'entengui la dificultat de considerar les dades de diumenge com a rigoroses, només cal mirar els resultats a Palol de Revardit: el 9-N es va registrar 260 vots; el 27-S es van sumar 272 suports i diumenge passat es van arribar a multiplicar per tres amb 982 paperetes del «sí» a la independència.

També és significativa la dada de votació de Girona, on en diverses mesos la policia va aconseguir emportar-se algunes urnes on ja s'havien produït votacions. Aquesta probablement és la principal causa que entre 9-N i el referèndum de l'1 d'octubre hi hagi una diferència de 4.000 vots menys.

A més de les paperetes requisades, la mateixa nit electoral, Turull també va explicar que al conjunt de Catalunya encara faltaven per comptar uns 15.000 vots i els vots dels catalans a l'estranger, uns 7.000. Els resultats finals es coneixeran en pocs dies.

Malgrat els condicionants del referèndum, si es donen per bones les dades i s'analitza el detall, s'observa que en

el cas de les comarques gironines, el suport, però, s'ha estancat o en qualsevol cas creix només en llocs puntuals. La suma de 2 milions d'independentistes s'aconsegueix gràcies a altres demarcacions catalanes, especialment Barcelona.

El consultor polític Pau Canaleta, col·laborador de Diari de Girona, assenyala que «fonamentalment ha anat a votar l'independentisme en massa, i alguns votants del que va ser Catalunya Sí que es pot». Per Canaleta una de les claus, que considera una novetat respecte a altres temps «és que les consignes del partit s'han complert, els lideratges funcionen».

L'analista remarca que «efectivament el vot independentista ha canviat molt poc en els darrers tres anys a les comarques gironines, però per contra continua molt mobilitzat». Precisament explica que «la clau en termes de resultats era important saber si el comportament era exactament el mateix que el 27S o s'havien mobilitzat més i també conèixer si els votants del "no" desobeïrien les consignes partidistes i anirien a votar o es quedarien a casa».

Segons Canaleta pel que fa al moviment independentista «hi ha un vot similar i en alguns casos s'ha reduït». Per l'analista és simptomàtic l'exemple de Roses o de Figueres on en un context de polarització la participació se situaria al voltant del 32% de la gent cridada a les urnes. Per contra, en el cas de Torroella i l'Estartit, Canaleta calcula que la participació va superar de llarg el 50%. Malgrat això les xifres totals en nombre de vots són molts semblants durant les tres convocatòries, en cada cas. Segons això, «el fet que en els municipis on ja hi ha una majoria independentista i en municipis on no és tan ample aquest avantatge es repeteixi el resultat, ve a indicar que l'electorat independentista segueix mobilitzat al màxim».

Això explicaria per exemple que a municipis com Ripoll, Palamós, Banyoles o la Bisbal on no es van registrar incidents els vots favorables a la independència hagin baixat una mica, però siguin molt semblants als d'altres convocatòries.

A més, també assenyala que el fet que la logística hagi estat encarregada a voluntaris i no a funcionaris no ha alterat el que seria el resultat final. Tanmateix, reconeix que no es complien les garanties pel que fa a control del conjunt del procés electoral, però que tampoc serien canvis importants.

El mateix analista considera que «les petites variacions es poden donar principalment amb la participació de votants del no, ja que bona part de la gent dels "comuns" va acabar anant a votar». Segons Canaleta es podria arribar a identificar el perfil dels nous participants com els sobiranistes no independentistes. Es tractaria dels prop de 350.000 vots que van obtenir en les eleccions del 27-S. A més també afirma que una part del vot en banc correspon a aquest perfil de votant. El consultor explica que «no són el 100% dels votants, si no una part significativa, que podria estar al voltant del 60% dels seus electors». Afirma a més que «en qualsevol cas no

suposaria més d'un 10% de l'electorat».

Pel que fa als abstencionistes, Canaleta assegura que s'han mantingut les consignes dels partits i els «votants de PP, PSC i Ciutadans són els que s'han quedat a casa, no se senten apel·lats pel referèndum». «És interessant com per primera vegada es veu la influència dels lideratges i les consignes dels partits es compleixen». «És curiós perquè malgrat que totes les enquestes deien que una part dels votants dels partits contraris al referèndum anirien a votar, a l'hora de la veritat no ha estat així», indica. «Des del punt de vista anecdòtic, és obvi que sí, que hi ha imatges de gent votant, però des del punt de vista estadístic no és significatiu», diu.

En resum, Canaleta considera que aquells partits que tenen ja una línia clara, els seus votants han seguit la consigna. Això permet que la tensió electoral es mantingui i que l'independentisme creixi poc o perdi suports puntuals però es mantingui en màxima tensió des de fa tres anys.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/catalunya/2017/10/03/lindependentisme-creix-poc-tres-anys/870985.html?utm_source=rss